Talningarfræði

Bergur Snorrason

21. mars 2023

- Talningarfræði er sá angi strjállar stærðfræði sem fjallar um talningar á einhverjum fyrirbærum.
- Þegar við fjölluðum um tæmandi leit kom fram að fjöldi hlutmengja í n staka mengi er 2ⁿ.
- Einnig kom fram að fjöldi umraðana á menginu {1, 2, ..., n} er n!.
- Bæði eru þetta mikilvægar niðurstöður úr talningarfræði.
- Skerpum aðeins á grunnatriðum.

- Ef við erum með n hluti af einni gerð og m hluti af annari gerð þá getum við valið einn hlut af hvorri gerð á $n \cdot m$ vegu.
- Við þurfum í raun ekki meira en þetta.
- Við notuðum þessa reglu til að sanna niðurstöðurnar á glærunni á undan.
- Í talningarfræði er oft þægilegt að hugsa um endanleg mengi og fjöldatölur þeirra.
- ► Ef A er mengi þá táknar |A| fjölda staka í A.
- ▶ Við getum þá umorðað efsta punktinn sem: Ef A og B eru mengi þá er $|A \times B| = |A| \cdot |B|$.

- Við vitum að það eru 2ⁿ hlutmengi í n staka mengi, en hvað eru mörg hlutmengi af stærð k?
- Pegar við veljum fyrsta stakið höfum við um n stök að velja, síðan n-1 stak og svo framvegis.
- Við fáum því $n \cdot (n-1) \cdot ... \cdot (n-k+1) = \frac{n!}{k!}$ mengi.
- ightharpoonup Hvert mengi er þó talið (n-k)! sinnum, svo loka talan er

$$\frac{n!}{(n-k)!k!}.$$

▶ Þessi tala er táknuð með $\binom{n}{k}$.

- ▶ Tökum eftir að $|A \cup B| \neq |A| + |B|$ því það gætu verið stök í bæði A og B.
- Ef svo er getum við einfaldlega fjarlægt þau stök sem eru tvítalin, og fáum

$$|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B|.$$

Gerum nú ráð fyrir að

$$|A_1 \cup ... \cup A_n| = \sum_{\substack{J \subset \{1,...,n\}\\ J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right|.$$

Þá fæst...

$$\begin{aligned} |A_1 \cup ... \cup A_{n+1}| &= |A_1 \cup ... \cup A_n| + |A_{n+1}| - |(A_1 \cup ... \cup A_n) \cap A_{n+1}| \\ &= \sum_{\substack{J \subset \{1, ..., n\}\\J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{\substack{j \in J}} A_j \right| + |A_{n+1}| - |(A_1 \cap A_{n+1}) \cup ... \cup (A_n \cap A_{n+1})| \\ &= \sum_{\substack{J \subset \{1, ..., n\}\\J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{\substack{j \in J}} A_j \right| + |A_{n+1}| + \sum_{\substack{J \subset \{1, ..., n\}\\J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|} \left| \bigcap_{\substack{j \in J}} (A_j \cap A_{n+1}) \right| \end{aligned}$$

 $= \sum_{\substack{J \subset \{1,\ldots,n\}\\ I \neq A}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right| + |A_{n+1}| + \sum_{\substack{J \subset \{1,\ldots,n\}\\ I \neq A}} (-1)^{|J|} \left| \bigcap_{j \in J} (A_j \cap A_{n+1}) \right|$

 $= \sum_{J \subset \{1,\ldots,n\}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right| + |A_{n+1}| + \sum_{J \subset \{1,\ldots,n\}} (-1)^{|J|} \left| \bigcap_{j \in J \cup \{n+1\}} A_j \right|$ $= \sum_{J \subset \{1,\dots,n\}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right| + \sum_{J \subset \{1,\dots,n\}} (-1)^{|J|} \left| \bigcap_{j \in J \cup \{n+1\}} A_j \right|$ $= \sum_{\substack{J \subset \{1, \dots, n+1\}\\ J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right| + \sum_{\substack{J \subset \{1, \dots, n+1\}\\ n+1 \in J}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right|$ $=\sum_{\substack{J\subset\{1,\ldots,n,n+1\}\\ j\neq n}}(-1)^{|J|-1}\left|\bigcap_{j\in J}A_j\right|$

Við höfum því sýnt með þrepun að

$$|A_1 \cup ... \cup A_n| = \sum_{\substack{J \subset \{1,...,n\} \ J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_j \right|.$$

- Vera má að þessi jafna komi spánkst fyrir sjónir en í raun lýsir hún hvernig við fjarlægjum stök sem eru tvítekin, bætum aftur við stökum sem eru þrítekin, fjarlægjum aftur stök sem eru fjórtekin og svo framvegis.
- Pessi jafna er kölluð lögmálið um fjöldatölu sammengja (e. Inclusion-Exclusion principle).

- Sjáum nú hagnýtingu á þessari jöfnu.
- Munum að gagntæk vörpun $\sigma: \{1, 2, ...n\} \rightarrow \{1, 2, ..., n\}$ kallast *umröðun* (e. *permutation*).
- ▶ Ef við festum *n* þá höfum við sýnt að til séu *n*! umraðanir.
- Næst segjum við að $k \in \{1, 2, ..., n\}$ sé fastapunktur σ (e. fixed point of σ) ef $\sigma(k) = k$.
- Með öðrum orðum hefur umröðunin ekki áhrif á þennan punkt.
- Hversu margar umraðanir hafa engan fastapunkt?

Skoðum fyrst þegar n = 4:

1 2 3 4	2 1 4 3	3 1 2 4	4 1 2 3
1 2 4 3	2 1 3 4	3 1 4 2	4 1 3 2
1 3 2 4	2 3 1 4	3 2 1 4	4 2 1 3
1 3 4 2	2 3 4 1	3 2 4 1	4 2 3 1
1 4 2 3	2 4 1 3	3 4 1 2	4 3 1 2
1 4 3 2	2 4 3 1	3 4 2 1	4 3 2 1

Skoðum fyrst þegar n = 4:

1 2 3 4	2 1 4 3	3 1 2 4	4 1 2 3
1 2 4 3	2 1 3 4	3 1 4 2	4 1 3 2
1 3 2 4	2 3 1 4	3 2 1 4	4 2 1 3
1 3 4 2	2 3 4 1	3 2 4 1	4 2 3 1
1 4 2 3	2 4 1 3	3 4 1 2	4 3 1 2
1 4 3 2	2 4 3 1	3 4 2 1	4 3 2 1

▶ Skoðum fyrst þegar n = 4:

2 1 4 3

4 1 2 3

3 1 4 2

2 3 4 1

2 4 1 3

3 4 1 2

4 3 1 2

3 4 2 1

4 3 2 1

- Við munum ferkar telja hversu margar umraðanir hafa fastapunkt.
- ▶ Þetta er algengt að gera í talningarfræði.
- Látum nú A_j tákna mengi þeirra umraðana þar sem j er fastapunktur.
- ▶ Þá er $\bigcap_{j\in J} A_j$ mengi þeirra umraðana þar sem allir punktar J eru fastapunktar.
- Ef við festum k punkta í umröðuninni getum við raðað restinni á (n-k)! marga vegu.
- $\blacktriangleright \text{ Svo } \left| \bigcap_{j \in J} A \right| = (n |J|)!.$
- Takið eftir að seinni stærðin er bara háð fjölda staka í menginu
 J.
- ▶ Við vitum einnig að fjöldi hlutmengja $\{1, ..., n\}$ með k stök er $\binom{n}{k}$.

▶ Við fáum loks að fjöldi umraðana með einhvern fastapunkt er

$$|A_{1} \cup ... \cup A_{n}| = \sum_{\substack{J \subset \{1,...,n\}\\J \neq \emptyset}} (-1)^{|J|-1} \left| \bigcap_{j \in J} A_{j} \right|$$

$$= \sum_{j=1}^{n} (-1)^{j+1} \binom{n}{j} (n-j)!$$

$$= \sum_{j=1}^{n} (-1)^{j+1} \frac{n!}{(n-j)!j!} (n-j)!$$

$$= \sum_{j=1}^{n} (-1)^{j+1} \frac{n!}{j!}$$

$$= n! \sum_{j=1}^{n} \frac{(-1)^{j+1}}{j!}.$$

Fjöldi umraðana með engan fastapunkt er því

$$n! - n! \sum_{j=1}^{n} \frac{(-1)^{j+1}}{j!} = n! \left(1 + \sum_{j=1}^{n} \frac{(-1)^{j}}{j!} \right)$$
$$= n! \left(\frac{(-1)^{0}}{0!} + \sum_{j=1}^{n} \frac{(-1)^{j}}{j!} \right)$$
$$= n! \sum_{j=0}^{n} \frac{(-1)^{j}}{j!}.$$

- Algengt er að kalla þessa tölu !n.
- ► Takið eftir að !n/n! er n-ta hlutsumma veldaraðar e^x , fyrir x = -1.
- Svo !n/n! er að stefna á e^{-1} , þegar n stefnir á ∞ .

Oft er hentugt að geta reiknað

$$\binom{n}{k} \mod m$$

fyrir jákvæðar heiltölur $k \le n < m$.

► Munið að

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{(n-k)!k!}.$$

- ► Ein leið til að gera þetta er að finna fyrst margföldunarandhverfur (n k)! og k! með tilliti til m.
- Við reiknum svo $n! \cdot ((n-k)!)^{-1} \cdot (k!)^{-1} \mod m$.
- Hér þarf að passa að margföldunarandhverfan sé til.
- ► Helst þarf *m* að vera frumtala.

```
26 II f[MAXN], fm[MAXN];
27
  II prepare_nck(II m)
  {
28
29
       II i;
30
       for (i = 0; i < MAXN; i++) f[i] = (i == 0 ? 1 : (f[i-1]*i)%m);
31
       for (i = 0; i < MAXN; i++) fm[i] = mulinv(f[i], m);
32 }
33
34
  II nck(II n, II k, II m)
35 {
36
       return (((f[n]*fm[n - k])%m)*fm[k])%m;
37 }
```

▶ Ef við erum með fast n og m og viljum reikna fyrir q mismunandi gildi á k þá er tímaflækjan á þessari að ferð $\mathcal{O}(n \log m + q)$.

- ightharpoonup Önnur leið til að reikna $\binom{n}{k}$ mod m byggir á kvikri bestun.
- ▶ Sjáum fyrst að ef n > 1 og 1 < k < n þá

$$\binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \frac{(n-1)!}{(n-k)!(k-1)!} + \frac{(n-1)!}{(n-k-1)!k!}$$

$$= \frac{k(n-1)!}{(n-k)!k!} + \frac{(n-k)(n-1)!}{(n-k)!k!}$$

$$= \frac{k(n-1)! + n(n-1)! - k(n-1)!}{(n-k)!k!}$$

$$= \frac{n(n-1)!}{(n-k)!k!}$$

$$= \frac{n!}{(n-k)!k!}$$

$$= \binom{n}{k}.$$

Látum því

$$f(n,k) = \begin{cases} 0, & \text{ef } n < 1 \\ 0, & \text{ef } k < 0 \\ 0, & \text{ef } k > n \\ 1, & \text{ef } k = 0 \text{ eða } k = n \end{cases}$$

$$f(n-1,k-1) + f(n-1,k) \text{ annars.}$$

$$Við höfum svo að $f(n,k) = \binom{n}{k}$.$$

- ightharpoonup Við höfum svo að $f(n,k) = \binom{n}{k}$.
- Útfærslan notar ofansækna kvika bestun.

- ► Sjáum að það eru *n*² stöður.
- Við reiknum hverja stöðu í $\mathcal{O}(1)$ tíma, svo við getum svarað q fyrirspurnum í $\mathcal{O}(n^2+q)$ tíma.
- Það sem forritið okkar er í rauninni að gera er að reikna gildin í þríhyrningin Pascals.
- ▶ Þekkt er að k-ta talan í n-tu línu þríhyrnings Pascals er $\binom{n}{k}$.

Príhyrningur Pascals

```
1
1 1
1 2 1
1 3 3 1
1 4 6 4 1
1 5 10 10 5 1
1 6 15 20 15 6 1
1 7 21 35 35 21 7 1
1 8 28 56 70 56 28 8 1
```

Fjöldi umhverfinga í umröðun

- ▶ Látum σ vera umröðun á $\{1,...,n\}$.
- ▶ Pá kallast par $(i,j) \in \{1,...,n\} \times \{1,...,n\}$ þannig að i < j og $\sigma(i) > \sigma(j)$, umhverfing (e. inversion) í σ .
- ▶ Látum a tákna n staka lista þannig að j-ta stak listans sé $\sigma(j)$.
- Svona táknum við iðulega umraðanir þegar við útfærum þær í tölvu.
- Gerum nú ráð fyrir að eina leiðin okkar til að breyta a er að skipta á aðlægum stökum.
- Hvað tekur það minnst margar aðgerðir að raða listanum?
- Það vill svo til að fjöldi umhverfinga í umröðununni er einmitt fjöldi aðgerða sem þarf til að raða listanum.
- Við getum notað okkur þetta til að finna fjölda umhverfinga.

- ► Ein leið til að gera þetta er að færa fyrst minnsta stakið fremst, síðan næst minnsta stakið næst fremst og svo framvegis.
- ▶ Þetta tekur $\mathcal{O}(n^2)$ tíma.
- ▶ Petta er því of hægt ef $n > 10^4$.
- Við getum þó notað biltré til að gera þetta hraðara.
- Tökum eftir að þegar við höfum sett stak á sinn stað getum við hætt að hugsa um það.
- Við þurfum í raun að geta sagt til um hversu mörg stök í listanum eru fyrir framan það stak sem við viljum færa (við teljum ekki þau stök sem eru komin á sinn stað).
- Við byrjum því með 1 í hverju staki í biltrénu okkar.
- Þegar við höfum fært stak á sinn stað setjum við tilheyrandi gildi sem 0.
- Summa fyrst j-1 stakanna í trénu er því fjöldi staka sem j-ta stakið í listanum þarf að sipta á til að komast á sinn stað.

4 1 6 5 7 3 2

4 1 6 5 7 3 2

1 4 6 5 7 3 2

^

1 4 6 5 7 3 2

1 4 6 5 7 2 3

1 4 6 5 2 7 3

1 4 6 2 5 7 3

1 4 2 6 5 7 3

1 2 4 6 5 7 3

1 2 4 6 5 7 3

 $1\ 2\ 4\ 6\ 5\ 3\ 7$

 $1\ 2\ 4\ 6\ 3\ 5\ 7$

1 2 4 3 6 5 7

 $1\ 2\ 3\ 4\ 6\ 5\ 7$

 $1\ 2\ 3\ 4\ 6\ 5\ 7$

 $1\ 2\ 3\ 4\ 6\ 5\ 7$

1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4 5 6 7

 $1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7$

1 2 3 4 5 6 7

Listinn: 4 1 6 5 7 3 2

Biltréð: 1 1 1 1 1 1 1

Listinn: 4 1 6 5 7 3 2

Biltréð: 1 1 1 1 1 1 1

```
Listinn: 4 1 6 5 7 3 2

Biltréð: 1 1 1 1 1 1 1

| |

Svar: 0
```

Listinn: 4 x 6 5 7 3 2

Biltréð: 1 0 1 1 1 1 1

Listinn: $4 \times 6 5 7 3 2$

Biltréð: 1 0 1 1 1 1 1

Listinn: 4 x 6 5 7 3 x

Biltréð: 1 0 1 1 1 1 0

Listinn: $4 \times 6 \times 7 \times 3 \times$

Biltréð: 1 0 1 1 1 1 0

```
Listinn: 4 x 6 5 7 3 x ^ Biltréð: 1 0 1 1 1 1 0 | Svar: 6
```

Listinn: 4 x 6 5 7 x x

Biltréð: 1 0 1 1 1 0 0

Listinn: $4 \times 6 \times 7 \times x$

Biltréð: 1 0 1 1 1 0 0

```
Listinn: 4 x 6 5 7 x x

Biltréð: 1 0 1 1 1 0 0

|
Svar: 10
```

Listinn: $x \times 6 \times 7 \times x$

Biltréð: 0 0 1 1 1 0 0

Listinn: $x \times 6 \times 7 \times x$

Biltréð: 0 0 1 1 1 0 0

Listinn: $x \times 6 \times 7 \times x$

Biltréð: 0 0 1 0 1 0 0

Listinn: $x \times 6 \times 7 \times x$

Biltréð: 0 0 1 0 1 0 0

Listinn: $x \times x \times 7 \times x$

Biltréð: 0 0 0 0 1 0 0

Listinn: x x x x x 7 x x

Biltréð: 0 0 0 0 1 0 0

Listinn: x x x x x x x

Biltréð: 0 0 0 0 0 0 0

- ► Hvað gerum við þó ef tölurnar sem eru gefnar eru ekki í {1,2,...,n} (líkt og í dæminu *Ultra-QuickSort*)?
- Pá virkar oft að skipta minnstu tölunni út fyrir 1, næst minnstu fyrir 2 og svo framvegis.
- Ef það eru endurtekningar þarf að passa að öllum eins tölum sé breytt í eins tölur.
- Þetta má gera með því að raða.
- ▶ Við röðum fyrst tvenndunum (a_j, j) , þar sem a_j táknar j-ta stakið í listanum okkar, eftir fyrsta stakinu.
- Við getum þá labbað í gegn og breytt öllum tölunum.
- Að lokum röðum tvenndunum aftur eftir seinna stakinu.

```
33 typedef struct {|| x. v:} ii:
34 int cmpx(const void* p1, const void* p2)
35 {
36
       if (((ii*)p1)->x = ((ii*)p2)->x) return ((ii*)p1)->y - ((ii*)p2)->y;
37
       return ((ii*)p1)->x - ((ii*)p2)->x:
38 }
39
40 void compress(|| * a. || n)
41 {
42
       ii b[n];
43
       for (II i = 0; i < n; i++) b[i].x = a[i], b[i].y = i;
       qsort(b, n, sizeof(b[0]), cmpx);
44
45
       for (II i = 0; i < n; i++) a[b[i].y] = i;
46 }
47
48
  long long teljum umhverfingar(|| * a, || n)
49 {
50
       II p[5*n], b[n], i; long long r = 0;
51
       compress(a, n);
52
       st init(p, n);
       for^{-} (i = 0; i < n; i++) st update(p, i, 1);
53
       for (i = 0; i < n; i++) b[\overline{a}[i]] = i;
54
55
       for (i = 0; i < n; i++)
           r += b[i] != 0? st query(p, 0, b[i] - 1): 0, st update(p, b[i], 0);
56
57
       return r:
58 }
```

- ▶ Það tekur $\mathcal{O}(n \log n)$ tíma að smækka tölurnar.
- ▶ Hver aðgerð á biltrénu er framkvæmd í $\mathcal{O}(\log n)$ tíma.
- ▶ Við finnum því fjölda umhverfinga í $\mathcal{O}(n \log n)$ tíma.
- Svo við getum auðveldlega fundið fjölda umhverfinga fyrir $n < 10^6$.
- ▶ Takið þó eftir að fjöldinn gæti orðið $n \cdot (n-1)/2$, svo það þarf alltaf að nota long long.

- Dinnur leið til að telja umhverfingar er að deila og drottna.
- Við getum raðað tölunum með merge sort og talið í leiðinni hvað við þurfum að færa tölurnar um mörg sæti.
- Þegar við erum að sameina erum við með tvo raðaða lista.
- Við fjarlægjum síðan minsta stakið sem er í listunum.
- Ef við fjarlægjum stak úr vinstri listanum færist það um ekkert sæti.
- Ef við fjarlægjum stak úr hægri listanum færist það um eitt sæti fyrir hvert stak sem er eftir í vinstri listanum.
- ▶ Við getum útfærst þetta neðansækið og ofansækið.

```
5 | | merge(| | * a , | | *b , | | | | , | | m , | | | r )
 6 {
7
       II i = 1, j = m, c = i, z = 0;
8
       while (i < m \mid | i < r)
            if (i = m \mid | (j < r \&\& a[j] < a[i])) z += m - i, b[c++] = a[j++];
9
           else b[c++] = a[i++];
10
11
       for (i = 1; i < r; i++) a[i] = b[i]:
12
       return z:
13 }
14
15 || mergesort(||* a. || *b. || |. || r)
16 {
17
       if (r - 1 < 2) return 0;
18
       II m = (1 + r)/2, z = mergesort(a, b, l, m) + mergesort(a, b, m, r);
       return z + merge(a, b, l, m, r);
19
20 }
21
22
   II teljum umhverfingar(II*a, II n)
23 {
24
       II b[n];
25
       return mergesort(a, b, 0, n);
26 }
```

```
II teljum umhverfingar(II* a, II n)
7
8
       II t = 0, z = 0, i, j, c, e, I, m, r, b[2][n];
       for (i = 0; i < n; i++) b[t][i] = a[i];
9
       for (e = 1; e < n; e *= 2, t = 1 - t) for (l = 0; l < n; l += 2*e)
10
11
12
           i = c = l, j = m = min(l + e, n), r = min(l + 2*e, n);
           while (i < m \mid \mid j < r)
13
                if'(i = m | j (j < r \&\& b[t][j] < b[t][i]))
14
15
                    z += m - i, b[1 - t][c++] = b[t][j++];
                else b[1 - t][c++] = b[t][i++];
16
17
18
       return z:
19 }
```

▶ Bæði reikniritin hafa sömu tímaflækju og merge sort , það er að segja $\mathcal{O}(n\log n)$.

- Mörg talningarfræði dæmi má smækka á þægilegan máta.
- ► Ef við látum, til dæmis, f(n) tákna fjölda hlutmengja í mengin $\{1, 2, ..., n\}$ þá höfum við að

$$f(n) = \begin{cases} 1, & \text{ef } n = 0 \\ 2 \cdot f(n-1), & \text{annars.} \end{cases}$$

- ▶ Petta gildir því það eru f(n-1) hlutmengi sem innihalda n og f(n-1) hlutmengi sem innihalda ekki n.
- Ef við getum smækkað dæmin á þennan máta má svo nota kvika bestun til að leysa þau.
- Oft þarf að bæta við vídd til að halda utan um önnur gögn.
- Tökum dæmi.

- ► Gerum ráð fyrir að þú sért með *n* spilastokka.
- \blacktriangleright Hver stokkur inniheldur k spil, númeruð frá 1 og upp í k.
- ► Á hversu marga vegu getur þú valið eitt spil úr hverjum stokk þannig að summa spilanna sé nákvæmlega *m*?
- ▶ Þar sem þessi tala getur verið mjög stór svo reikna skal hana mod $10^9 + 7$.

- Festum fyrsta spilið sem x.
- ▶ Við eigum þá eftir n-1 stokk og viljum fá summuna m-x úr þeim.
- Með öðrum orðum höfum við smækkað dæmið.
- Við skilgreinum því

$$f(x,y) = \begin{cases} 1, & \text{ef } n = 0 \text{ og } y = 0 \\ 0, & \text{ef } n = 0 \text{ og } y \neq 0 \\ \sum_{j=1}^{k} f(x-1, y-j), & \text{annars.} \end{cases}$$

- Nú gildir að f(x, y) er fjöldi leiða til að fá summuna y með x stokkum.
- Við getum svo útfært þetta eins of við höfum verið að útfæra kvikva bestun.

- Við höfum $n \cdot m$ stöður og hverja stöðu má reikna í $\mathcal{O}(k)$ tíma.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(n \cdot m \cdot k)$.
- Nú getur m ekki verið stærra en $n \cdot k$ svo við fáum $\mathcal{O}(n^2 \cdot k^2)$.

Flykjaaðgerðir

- Í stærðfræði þýðir "fylki" annað en í tölvunarfræði.
- ▶ Í stærðfræði er fylki (e. matrix) tvívíð uppröðun á tölum.
- Fylkið er sagt vera $n \times m$ ef það hefur n línur og m dálka.
- Dæmi um 2 × 3 fylki er

$$\left(\begin{array}{ccc} 2 & -1 & 0 \\ 0 & 14 & 0 \end{array}\right).$$

- ▶ Við táknum yfirleitt stakið í línu j og dálki k í fylki A með A_{ik}.
- Flyki í stærfræði er því eins og tvívítt fylki í tölvunarfærði.

- Þegar við viljum geyma stærðfræði fylki í tölvu notum við oftast tvívítt tölvunarfræði fylki.
- Við höfum þá að A_{ik} svarar til a[j] [k].
- ► Ef A er $n \times m$ fylki getum við líka geymt það með einvíðu tölvunarfræði fylki með samsvöruninni A_{ik} við a[j*m + k].

- Við getum lagt saman fylki af sömu stærð stakvíst, það er að segja $(A + B)_{jk} = A_{jk} + B_{jk}$.
- Frádráttur virkar eins.
- ightharpoonup Við margföldum saman fylki af stærð $n \times m$ og $m \times r$ með

$$(A \cdot B)_{jk} = \sum_{l=1}^{m} A_{jl} \cdot B_{lk}.$$

- ▶ Oftast erum við að vinna með fylki sem eru af stærð $n \times n$.
- Slík fylki kallast ferningsfylki.
- ▶ Takið eftir að ferningsfylkið I, gefið með $I_{jk} = 0$ ef $j \neq k$ og $I_{jk} = 1$ annars, er margföldunarhlutleysa.

```
4 void addto(int* a, int* b, int n)
  { // a += b
       int i, j;
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) a [i*n + j] += b[i*n + j];
  }
 9
10 void subfrom(int * a, int * b, int n)
   { // a -= b
12
       int i, j;
13
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) a [i*n + j] -= b[i*n + j];
14 }
15
  void multo(int* a, int* b, int n)
17
  { // a *= b
18
       int i, j, k, c[n][n];
19
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) c[i][j] = 0;
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) for (k = 0; k < n; k++)
20
21
           c[i][j] += a[i*n + k]*b[k*n + j];
22
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) a [i*n + j] = c[i][j];
23 }
```

- ▶ Takið eftir að multo(...) hefur tímaflækju $\mathcal{O}(n^3)$.
- ▶ Ef A er $n \times n$ ferningsfylki getum við reinkað A^p .
- Með því að nota deila og drottna aðferð, líkt og við gerðum í síðustu viku, getum við reiknað A^p í $\mathcal{O}(n^3 \log p)$ tíma.
- Þetta má nýta mikið í talningarfræði.
- Tökum dæmi.

- Látum G = (V, E) vera net og A vera nágrannflyki G.
- Við munum nú leyfa netinu að hafa fleiri en einn veg á milli tveggja hnúta.
- ightharpoonup Pá segir A_{uv} hversu margir vegir liggja frá hnúta u til hnúts v.
- Sýna má með þrepuna að $(A^p)_{uv}$ segir okkur þá hversu margir vegir liggja á milli hnúts u og hnúts v, sem eru af lengd nákvæmlega p.
- Takið eftir að við getum leyst þetta dæmi fyrir mjög stór p.
- Til dæmis væri lausnin okkar leifturhröð fyrir n = 50 og $p = 10^{18}$.

Úrvinnsla línulegra rakningarvensl

▶ Runa $(a_n)_{n\in\mathbb{N}}$ kallast k-ta stigs línulega rakningarvensl ef til eru $c_1, ..., c_k$ þannig að

$$a_n = \sum_{j=1}^k c_j \cdot a_{n-j},$$

fyrir öll n þannig að $n - k \in \mathbb{N}$.

- Munið, til dæmis, að Fiboncci tölurnar eru línulega rakningarvensl með $a_1 = a_2 = c_1 = c_2 = 1$.
- ▶ Látum k-ta stigs línuleg rakningarvensl vera gefnin, líkt og að ofan.

► Skilgreinum nú flykið

$$M = \left(egin{array}{ccccc} c_1 & c_2 & ... & c_{k-1} & c_k \ 1 & 0 & ... & 0 & 0 \ 0 & 1 & ... & 0 & 0 \ dots & dots & \ddots & dots & dots \ 0 & 0 & ... & 1 & 0 \end{array}
ight).$$

► Takið eftir að

$$M \cdot \begin{pmatrix} a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \vdots \\ a_{n-k} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \sum_{j=1}^{k} c_j \cdot a_{n-j} \\ a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \vdots \\ a_{n-k+1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_n \\ a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \vdots \\ a_{n-k+1} \end{pmatrix}.$$

Svo við getum notað fylkið M til að fá næstu tölu í rakningarvenslunum.

- Við þurfum þó ekki að hætta þar.
- ▶ Við getum notað M^p til að fá a_{k+p} .
- ▶ Petta getum við reinkað í $\mathcal{O}(k^3 \log p)$ tíma.
- Við getum, til dæmis, notað þetta til að reikna n-tu Fibonacci töluna í $\mathcal{O}(\log n)$ tíma.
- ▶ Það er meiri en nógu hratt fyrir $n < 10^{18}$.

```
14 void matpow(|| * a, || p, || n)
15
  II r[n][n], i, j;
16
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) r[i][j] = 0;
17
       for (i = 0; i < n; i++) r[i][i] = 1;
18
19
       while (p > 0)
20
21
           if (p\%2 == 1) multo(*r, a, n);
22
           p /= 2;
23
           multo(a. a. n):
24
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++) a[i*n + j] = r[i][j];
25
26 }
27
28 int fib(II n)
29 {
30
       II a[2][2] = \{\{1, 1\}, \{1, 0\}\};
       if (n = 1 \mid | n = 2) return 1;
31
32
       matpow(*a. n - 2. 2):
33
       return (a[0][0] + a[0][1])%MOD;
34 }
```

- ▶ Í dæmum sem beita má þessari aðferð er oft erfitt að finna rakningarvenslin (þegar þau eru ekki gefin beint).
- ▶ Þá má nota netafræðina í staðin.
- Tökum dæmi.

- Þú vilt leggja flísar á ganginn þinn þannig að hver flís er annað hvort svört eða hvít, og engar tvær aðliggjandi flísar mega vera hvítar.
- Gerum ráð fyrir að gangurinn sé þrjár flísar á breidd og n flísar á lengd.
- Á hversu marga vegu getur þú lagt flísarnar?
- Flísar sem snertast horn í horn teljast ekki aðliggjandi.

- Hægt er að setja þessa talningu fram með fjórða stigs línulegum rakningarvenslum.
- Það er þó ekki auðséð hverjir stuðlarnir í þessum venslum erum.
- ► En hvað ef við breytum þessu í net.
- Látum hnútana í netinu vera mögulegir dálkar á ganginum:

Hnútur:	0	1	2	3	4	5	6	7
	0	0	0	0	1	1	1	1
Gangur:	0	0	1	1	0	0	1	1
	0	1	0	1	0	1	0	1

- Við bætum svo við legg á milli hnútanna u og v ef dálkarnir mega liggja hliðina á hvorum öðrum á ganginum.
- Látum 1 tákna hvítar flísar.
- ► Takið eftir að stöður 3 , 6 og 7 eru alfarið ólöglegar.

► Við fáum þá nágrannafylkið:

		0	1	2	3	4	5	6	7	
+										
0		1	1	1	0	1	1	0	0	
1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	
2	1	1	1	0	0	1	1	0	0	
3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	
4	1	1	1	1	0	0	0	0	0	
5	1	1	0	1	0	0	0	0	0	
6	-	0	0	0	0	0	0	0	0	
7	-	0	0	0	0	0	0	0	0	

- ► Köllum þetta fylki A.
- ▶ Við þurfum síðan að leggja saman $(A^{p-1})_{uv}$ fyrir öll u og v þar sem u er löglegur dálkur.
- Þá eru við að telja saman alla vegi í netinu af lengd p sem byrja í löglegum dálki.
- Við þurfum ekki að passa að síðasti hnúturinn sé löglegur því það liggur enginn leggur í ólöglegan hnút.

```
28
   int main()
29
   {
30
        II i, j, n, r = 0, a[8][8] =
31
32
             \{1, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 0\},\
\{1, 0, 1, 0, 1, 0, 0, 0, 0\},\
33
34
             {1, 1, 0, 0, 1, 1, 0, 0}.
              {0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0},
35
              {1, 1, 1, 0, 0, 0, 0, 0},
36
37
             {1, 0, 1, 0, 0, 0, 0, 0},
             {0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0},
{0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0}
38
39
40
        };
41
        scanf("%||d", &n);
42
        matpow(*a, n-1, 8);
43
        for (i = 0; i < 8; i++) for (j = 0; j < 8; j++)
              if (i != 3 && i != 6 && i != 7) r = (r + a[i][j])\%MOD;
44
45
        printf("%||d\n", r);
46
        return 0;
47 }
```

Gauss-eyðing

- Umræða um fylkjaaðgerðir er ekki fullkláruð fyrr en minnst er á Gauss-eyðingu.
- Þið munið eflaust eftir henni úr línulegri algebru.
- Hún er nytsamlega til að, til dæmis, leysa jöfnuhneppi eða finna andhverfur fylkja.

```
5 int gauss(double* a, int s, int n, int m)
 6 {
 7
        int i, j, k, t, r = 0;
 8
        for (i = 0; i < n; i++)
 9
             for (t = 0; t < s \&\& fabs(a[i*m + t]) < 1e-9; t++);
10
             if (t = s) continue;
11
12
             for (r++, j = m-1; j >= t; j--) a[i*m+j] = a[i*m+j]/a[i*m+t];
for (j = 0; j < n; j++) if (i != j) for (k = m-1; k >= t; k--)
13
14
                  a[j*m + k] = a[j*m + k] - a[i*m + k]*a[j*m + t];
15
16
        return r;
17 }
```